

בבית המשפט העליון בירושלים

בג"ץ 8501/00 - י"ג

לפני: כבוד הרשם גלעד לובינסקי

מבקשת העיון: המועצה המקומית באר יעקב

העותר: התנועה למען איכות השלטון בישראל

נגד

המשיבים:

1. שר הבינוי והשיכון
2. ראש הממשלה - מר אהוד ברק
3. ממשלת ישראל
4. יעקב אטרקצ'י, מנכ"ל החברה לפיתוח לוד ורמלה
5. צביקה שרון, סמנכ"ל הכספים בחברה לפיתוח לוד ורמלה
6. מנכ"ל רשות החברות הממשלתיות
7. היועץ המשפטי לממשלה
8. דירקטוריון החברה לפיתוח לוד ורמלה
9. גדעון פרוז'נסקי, חשב החברה לפיתוח לוד ורמלה
10. פורמלי מבקר המדינה - כב' השופט בדימוס אליעזר גולדברג

בקשה לעיין בתיק בית המשפט

החלטה

לפניי בקשה לעיין במסמך מסוים אשר הוגש לבית המשפט בגדרו של ההליך שבכותרת - "דו"ח בדיקה בעניין המסכת העובדתית והמשפטית שהביאה לפיטורי חשב החברה לפיתוח אזור לוד ורמלה בע"מ" (להלן: הדו"ח).

בבקשה צוין, כי העיון נחוץ בקשר עם הליכי בוררות המתנהלים בין מבקשת העיון (להלן: המבקשת) לבין חברת לנדקו (להלן: לנדקו) וחברת מילומור, והעוסקים במחלוקת שעניינה יישום הסכם פיתוח אשר נחתם בין הצדדים ביום 28.6.20104

(להלן: הליכי הבוררות). לנדקו היא החברה אשר אליה מתייחס הדו"ח (ויצוין כי במועד כתיבת הדו"ח שמה היה לור"ם והיא הייתה חברה ממשלתית), ואילו מילומור היא החברה אשר רכשה את לנדקו לאחר הפרטתה. בהשלמה לבקשת העיון אותה הגישה המבקשת בהתאם להחלטתי, הוסיפה והבהירה כי העיון דרוש לשם הפרכת האמור במכתב מטעם המשיב 4, מנכ"ל החברה דאז, בגדרו אישר הוצאות עבר מסוימות של מילומור בסך 31 מיליון ש"ח.

לנדקו הביעה את התנגדותה לעיון המבוקש. בין היתר נטען, כי הדו"ח כלל אינו רלוונטי להליכי הבוררות המתנהלים בין הצדדים, וזאת בשים לב לכך שהוא מתייחס לאירועים אשר התרחשו עד לשנת 2000, כארבע שנים עובר למועד חתימת הסכם הפיתוח, כמו גם לכך שהוא עוסק ביחסים הפנימיים בתוך החברה. עוד נטען, כי העיון עלול לפגוע בפרטיותם של צדדים שלישיים - עובדי החברה לשעבר - אשר עדויותיהם ופרטיהם צוינו בדו"ח. לנדקו הוסיפה וציינה כי התכלית האמיתית אשר לשמה מתבקש העיון הינה הכפשה ופגיעה בה ובעובדיה לשעבר. המשיבים 1-3, 6 ו-7 (להלן: המדינה) לא הביעו התנגדות גורפת לבקשת העיון, אך ציינו כי העיון עלול לפגוע בפרטיותם של המשיבים 4, 5 ו-9 (בעלי תפקידים לשעבר בלנדקו) וכן בצדדים שלישיים הנזכרים בדו"ח. המדינה אף הביעה ספקות באשר למידת הרלוונטיות של הדו"ח להליכי הבוררות.

המסגרת הנורמטיבית לבחינת בקשה לעיון בתיק בית משפט של מי שאינו בעל דין מצויה בתקנה 4 לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), התשס"ג-2003 (להלן: תקנות העיון). ככלל - ובהיעדר איסור שבדין - נקודת המוצא היא כי יש להיעתר לבקשת העיון, וזאת על רקע ההכרה במעמדו של עיקרון פומביות הדיון. ככל שאחד מבעלי הדין מתנגד לעיון, הרי שעליו מוטל הנטל לשכנע בקיומו של טעם ממשי המצדיק את שלילתו (ראו למשל, ע"א 8849/01 סבוב נ' פקיד שומה למפעלים גדולים, פ"ד נט(5) 385 (2005); בג"ץ 5917/97 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' שר המשפטים (8.10.2009), פסקאות 24-25). ודוק: זכות העיון אינה מוחלטת, ויש לאזנה מול אינטרסים לגיטימיים של בעלי הדין, של צדדים שלישיים ושל הציבור בכללותו (ראו תקנה 4(ד), 4(ו) לתקנות העיון).

לאחר שעיינתי בדו"ח ובחנתי את בקשת העיון על רקע אמות המידה הנזכרות לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להתקבל בכפוף למגבלה מסוימת אשר תוטל על המבקשת. אפרט בקצרה את הטעמים לכך.

לא הובאה כל אינדיקציה לקיומו של איסור שבדין ביחס לעיון המבוקש. זאת ועוד, התכלית אשר לשמה מתבקש העיון - התדיינות בהליך אחר - הוכרה לא אחת כתכלית לגיטימית, ובהקשר זה אף נפסק כי ככלל אין הכרח שמבקשת העיון תסביר כיצד עשוי העיון להועיל לה במסגרת ההתדיינות בהליך האחר (למשל, רע"א 5349/13 דומיקאר בע"מ נ' שלמה תחבורה (2007) בע"מ, פסקה 10 והאסמכתאות הנזכרות שם). אמנם, בשים לב לפגיעה האפשרית בפרטיותם של גורמים שונים, לא ניתן לומר כי שאלת הרלוונטיות של הדו"ח להליכי הבוררות נעדרת חשיבות כלשהי. כך, שכן נדרשת מלאכת איזון בין מידת נחיצותו של העיון בדו"ח לבין מידת הפגיעה האפשרית כתוצאה מן העיון. ואכן, אילו הייתי משתכנע בכך שהדו"ח אינו רלוונטי להליכי הבוררות, ייתכן שהדבר היה מוביל לדחייתה של בקשת העיון. ואולם בנסיבות העניין איני סבור כי ניתן לשלול את האפשרות שהעיון בדו"ח יתברר כרלוונטי להליכי הבוררות.

לאמור עד כה מתווסף הנתון, כי עיון בדו"ח מעלה שהפגיעה העיקרית בפרטיות עלולה להיגרם ביחס למשיבים 4, 5 ו-9 - הם ה"שחקנים" העיקריים בהשתלשלות האירועים המתוארת בדו"ח. משיבים אלה נמנעו מהגשת תגובה לבקשת העיון, ומשכך אין לי אלא להניח כי אינם מתנגדים למתן רשות עיון בדו"ח. לא למותר להוסיף, כי מן החומר שלפניי נראה כי פרטיה העיקריים של הפרשה כבר פורסמו ברבים. כפי שצינו הן לנדקו והן המדינה, פגיעה אפשרית נוספת בפרטיות עלולה להיגרם ביחס לעובדים של לנדקו הנזכרים בדו"ח ואשר אינם צד להליך דנן. ואולם, דומני כי פגיעה זו פחותה מן הפגיעה ביחס למשיבים הנזכרים לעיל, מה גם שהזמן אשר חלף מעת התרחשותם של האירועים מקהה את עוצמת הפגיעה. מכל מקום - וזאת עיקר - ניתן לצמצם את הפגיעה במידה ניכרת באמצעות חיובה של המבקשת לחתום על התחייבות לפיה תימנע מפרסום ומעשיית שימוש כלשהו בפרטיהם של עובדים אלה. אציין, כי בהחלטתי מיום 3.12.2015 העליתי את האפשרות (אשר הוצעה על ידי המדינה) כי הדו"ח יימסר למבקשת תוך השחרת שמותיהם של הצדדים השלישיים. עם זאת, לאחר מחשבה נוספת ולאחר עיון בתגובתה המשלימה של לנדקו, השתכנעתי כי אין מקום להורות כן.

התוצאה היא כי בקשת העיון מתקבלת, במובן זה שהמבקשת תהא רשאית לעיין בדו"ח בכפוף למתן התחייבות בכתב להימנע מפרסום פרטיהם של צדדים שלישיים הנזכרים בדו"ח (אשר אינם משיבים בהליך זה) ומעשיית שימוש כלשהו בפרטים אלה.

העיון ייערך במזכירות בית המשפט לאחר תיאום מראש ובהתאם לנוהל המקובל. המזכירות מתבקשת לוודא כי העיון לא יביא לפגיעה נוספת במצבו הפיסי של התיק, אשר אינו מן המשופרים.

ניתנה היום, ד' בשבט התשע"ו (14.1.2016).

גלעד לובינסקי, שופט

ר ש ם